

Notes breus

No es pot escriure ja res més, ni es pot dir res més que pugui influir en les decisions del cos electoral. Ha estat clos el període de la propaganda oral i escrita. Ara es veurà la seva eficàcia. La influència que puguin haver exercit els discursos de míting, els articles periodístics i les fulles de propaganda, dintre poques hores les urnes ho palesaran, amb els vots de les democràcies conscients i sobiranes.

Mai hom no havia constatat tan amament l'esperit popular. Tothom s'ha fet càrrec durant els dies que han precedit a la jornada d'avui del valor històric que tenen les eleccions que anem a celebrar. Està en totes les consciències que les hores actuals són transcendents per la vida del país. Sap ara el poble quina és la funció que va a exercir amb l'emissió del seu sufragi. Té coneixement clar que va a fer el bé o el mal per a la seva pròpia existència, i en tots els àmbits de les terres ibèriques, les multituds inquietes, frisen per donar llur vot constructiu o perturbador, però conscient en tots els casos.

No podem preveure quins seran els partits republicans, fora de Catalunya, que s'enduran la majoria dels vots. No sabem què passarà fora de Catalunya; però a casa nostra, a la nostra terra, on el poble no hi veu encara una solució de continuïtat en l'acte iniciat per ell el dia 12 d'abril i prosseguit pel partit d'Esquerra Republicana de Catalunya, el dia 14, el resultat electoral no pot ésser més evident. Les democràcies catalanes no abandonaran els homes que en una hora crítica proclamaren davant Espanya els drets de Catalunya. Les democràcies catalanes no faran un tort als homes que aspiren d'aconseguir la llibertat dels nostres destins. Catalunya votarà per ells. Catalunya ha posat fe, per la seva llibertat, en els homes que senten les llibertats humanes; en els homes d'Esquerra Republicana de Catalunya, el partit que no l'ha defraudat, el partit que la mena dretament a la victòria.

L'Esquerra, per Catalunya, treballa.

Catalunya, per l'Esquerra, vota.

XEIX

A votar!!

Catalanistes, que volem la llibertat de Catalunya. Republicans, que feu en el règim democràtic el progrés del país. Obrers, que aspireu al reconeixement per part dels poders públics de tots els vostres drets d'homes i de productors. Homes que blasmeu les injustícies i que somnieu en què la terra sigui un lloc de plaent sojorn per a totes les criatures humanes. Ciutadans, que propugneu per la màxima tolerància en les qüestions de consciència. Germans d'ideals i d'aspiracions, Escolteu:

Avui el poble ha d'exercir la missió transcendental de nomenar els representants que han d'estructurar l'Espanya i la Catalunya futures, els quals, poden fer realitat dins de les respectives estructuracions, tot el que ha estat utòpica aspiració de la democràcia del segle XX.

A les vostres mans, ciutadans, teniu l'eina poderosa de la candidatura amb la qual podeu fer que les lleis que regularan la nostra vida social i política, sien tal com volen els reaccionaris, o tal com desitgen els progressistes. L'eina està en mans de tots els electors, siguin quines siguin les seves idees. Una negligència per part dels qui com nosaltres senten i pensen portaria fatalment el predomini dels antiliberals. Calculeu, si això esdevenia, quin fóra l'avenir de la nostra pàtria! Si per un atzar els liberals no triomfaven, l'anhel del poble no aconseguiria satisfacció i a l'impuls del desengany imposaria violentament la seva voluntat creant una situació caòtica que ningú no pot desitjar. Precisa doncs que els liberals triomfin, i tothom que estimi la pau i l'ordre deu ajudar-los.

D'entre els liberals, però, es destaca un grup que per les campanyes que porta fetes i pels homes que l'acabdillen, és la més autèntica representació dels ideals i procediments que millor harmonitzen amb l'hora actual. Aquests ideals són els de l'Esquerra Republicana de Catalunya, i aquests homes són Francesc Macià i Marcel·lí Domingo, que avalen la candidatura que nosaltres oferim a la consciència dels catalans de les comarques tarragonines.

Nosaltres, lluitadors abnegats des de fa 30 anys en profit dels mateixos ideals que estem en vigílies de veure'ls convertits en esperit i suport de la Constitució de Catalunya, us demanen, catalans, que voteu la nostra candidatura. Però per a ben servir la nostra causa l'heu de votar íntegra, sense esborrar ni substituir un sol nom. El qui la voti fragmentàriament no serà un correligionari disciplinat amb el qual es pugui comptar per a la realització de la tasca complementària que ens serà encomanada per tal de solidar tot el que alçarem amb les eleccions d'avui.

Nosaltres, confiant amb la cooperació decidida i entusiasta de tots els catalans liberals, saludarem l'alba d'avui com la de la jornada lliberadora de la nostra terra.

Votant, el poble va instaurar la República. Votant, aconseguirà la llibertat de Catalunya.

Candidatura Republicana d'Esquerra

MAJORIES

Marcel·lí Domingo Sanjuan
Josep Berenguer Cros
Joan Loperena Romà
Jaume Carner Romeu
Ramon Nogués Biset

Per les minories s'apoiarà

Jaume Simó Bofarull
Amos Ruiz de Lezina

Improvisacions

LA RADIO I LES ELECCIONS.—L'element que més haurà contribuït a l'èxit que l'Esquerra Republicana de Catalunya assolirà en les eleccions d'avui, és la Ràdio. La Ràdio ha fet arribar a tots els recons i reconets de la terra la veu vibrant dels oradors que ací i allà han anat glosant amb paraula incendiària els punts concrets del nostre programa.

Res més arravatador que la paraula viva i bellugadissa, i res més contagiós que l'entusiasme. El míting de la Monumental fou l'espurna que encengué el foc i des de llavors tot Catalunya és una gran flamarada d'amor als homes i d'amor a la pàtria, flamarada que avui no solament il·lumina el present sinó que aclarirà el futur de la terra catalana.

Se'm podrà objectar que tots els partits hauran pogut emprar el mateix procediment per a divulgar la seva propaganda; però la objecció estarà mancada d'un suport sòlid: La veu dels homes de dreta propugnant per solucions conservadores no desvetllarà cap consciència dormida; i les eleccions les guanyen les consciències que corren encisades darrera d'aquell qui ha fet el miracle de desvetllar-les.

La ràdio, quan difundeix parlaments d'homes d'esquerra, té la rara qualitat d'augmentar les vibracions de les paraules dels oradors per tal que siguin més persuasives i més enardidores. Hom reb la sensació de què vibren més intensament, perquè se suma a la paraula la força de tots els mortalls, de totes les explosions d'entusiasme dels oients, i els visques, els aplaudiments, les ovacions, les interrupcions a voltes, emocionen més que la pròpia parrafada oratòria que els oients premien.

La Ràdio ha fet que fins els electors dels poblets més insignificants es sentissin dins de totes les places de braus, dins de tots els teatres de les grans poblacions on s'hi han celebrat mítings de propaganda. I per aquest mitjà els electors rurals s'han redimit de vells pecats.

La Ràdio ha vengut el cacic i vengut el cacic ha triomfat el poble.

IGNOT